

Homann (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunal adgang til at indføre trafikbetalingssystemer. (Beslutningsforslag nr. B 57).

Forslag til folketingsbeslutning om satsning på cykeltrafik i de danske byer. (Beslutningsforslag nr. B 58).

Medlemmer af Folketinget Martin Lidegaard (RV), Poul Erik Christensen (RV) og Marianne Jelved (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af kørselsafgifter på tunge køretøjer. (Beslutningsforslag nr. B 59).

Medlemmer af Folketinget Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Mogens Lykketoft (S), Søren Espersen (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Margrethe Vestager (RV), Steen Gade (SF) og Rune Lund (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad kan regeringen oplyse om de danske prioriteter for FN's statuskonference i september 2005 om 2015-målene, herunder den danske indsats for at sikre opfyldelse af målene i Afrika?« (Forespørgsel nr. F 12).

Medlemmer af Folketinget Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Mogens Lykketoft (S), Søren Espersen (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Margrethe Vestager (RV), Steen Gade (SF) og Rune Lund (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om de danske prioriteter og indsatser for at styrke og reformere FN?« (Forespørgsel nr. F 13).

Medlemmer af Folketinget Jeppe Kofod (S), Martin Lidegaard (RV), Steen Gade (SF) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker

at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren og ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad kan regeringen oplyse om den danske forhandlingslinje i EU forud for ministerkonferencen i WTO i december, herunder ikke mindst om liberaliseringen af handelen med landbrugsvarer og mulighederne for at sikre ulandene bedre handelsvilkår?« (Forespørgsel nr. F 14).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i dag har statsministeren udpeget sig selv og skatteministeren.

Jeg giver først ordet til statsministeren, for at han kan give Folketinget sin indledende orientering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

På ministermødet i dag har regeringen affyret startskuddet til det store projekt, som skal ruste Danmark stærkere til at klare den stadig skrappere konkurrence fra øst. Vi skal simpelt hen i Danmark være bedre til at skabe nye job og ny beskæftigelse. Vi har sat ambitiøse mål op for indsatsen over de næste mange år.

For det første vil vi gøre Danmark til et førende vidensamfund. Helt præcist stiler vi efter, at vi i 2010 bruger ressourcer i det danske samfund svarende til samlet mere end 3 pct. af landets produktion på forskning og udvikling, når det gælder den private sektor og den offentlige sektor under et.

For det andet vil vi gøre Danmark til et førende iværksættersamfund, et af de samfund i verden, hvor der skabes flest nye vækstiværksættervirksomheder.

For det tredje vil vi have skabt uddannelser i verdensklasse. Det er en selvfølge, at når eleverne forlader folkeskolen, skal de kunne læse ordentligt. Sådan er det ikke i dag, desværre. Det skal vi have rettet op på. Vi vil stræbe efter, at alle unge får en ungdomsuddannelse, og vi vil stræbe efter, at mindst halvdelen af en ung-

domsårgang får en videregående uddannelse. Vi skal have uddannelser i verdensklasse.

Endelig har vi for det fjerde sat det mål, at Danmark skal være verdens mest konkurrencedygtige økonomi.

Det er en omfattende opgave, vi her står med, og den er så stor i sit omfang, at det er vigtigt, at brede grupper i det danske samfund trækker med for at løse den opgave. Derfor har regeringen i dag besluttet at nedsætte et Globaliseringsråd, som tæller repræsentanter fra brede grupper i det danske samfund: fra organisationer, fra uddannelsesverdenen, fra forskningsverdenen, repræsentanter, der kommer fra specielle virksomhedstyper. Vi har samlet et Globaliseringsråd, som skal være med til at stille målene op og lægge en strategi for at nå disse mål og i det hele taget hjælpe og rådgive regeringen i bestræbelserne på at føre dette store projekt ud i livet.

Kl. 13.05

Det, det handler om nu, er beslutninger, der bringer os fremad. Der har været ganske megen snak om globalisering, der er præsenteret mange spændende ideer, der har været nedsat mange tænketanke. Nu kommer vi til en fase, hvor det hele skal samles op og omsættes til konkret handling, der kan bringe det danske samfund fremad og løfte os frem til at blive en førende vidensøkonomi i verden.

Det er en ambitiøs flerårsplan, regeringen lægger op til. Vi skal som sagt være bedre til at skabe nye job til erstatning for de gamle, som forsvinder som følge af globalisering og i det hele taget som følge af forandring og fornyelse i vort samfund. Vi lever i et samfund og vil komme til at leve i et samfund, hvor der hele tiden sker forandringer, hvor gamle job bliver nedlagt, men så skal vi være så meget dygtigere til at få nye ideer og få omskabt disse nye ideer til nye arbejdspladser og dermed ny beskæftigelse.

Det er i al sin enkelthed opgaven, men det er også en meget omfattende opgave. Og hvis jeg må have lov at trække et historisk perspektiv op, vil jeg sige, at den opgave, det danske samfund står over for, er lige så stor som den, det danske samfund stod over for i slutningen af det 19. århundrede, da det danske samfund i løbet af en kortere årrække helt grundlæggende blev forvandlet fra landbrugssamfund til industrisamfund.

Dengang kunne vi løfte opgaven, det kan vi også nu. Vi har gode forudsætninger, men for at kunne løfte opgaven er det vigtigt, at vi får truffet de rigtige beslutninger, og det er vigtigt, at

der arbejdes med på den opgave fra brede grupper i det danske samfund. Derfor har vi nedsat et Globaliseringsråd, der trækker kræfter ind udefra.

Det er også vigtigt, at vi får skabt en udvikling, der holder sammen på det danske samfund. Det er vigtigt, at vi ikke får skabt et delt, et opsplittet samfund med en elite, der kan klare det hele, og så en restgruppe, der sækker agterud under de mange forandringer, der sker. Vi skal have alle med, og det er regeringens sigte med at nedsætte Globaliseringsrådet, som netop tæller repræsentanter fra brede, brede grupper i det danske samfund, og som nu skal bistå regeringen med at føre en strategi ud i livet, der gør, at vi kan nå de ambitiøse mål, vi har sat os, for at gøre Danmark til verdens mest konkurrencedygtige økonomi, til en førende vidensøkonomi i verden.

Formanden:

Tak til statsministeren.

Til statsministeren er meldt følgende spørgsmål:

- 1) Morten Messerschmidt
- 2) Steen Gade.

Til skatteministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

- 3) Arne Toft
- 4) Mikkel Dencker.

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgsmål? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så tager vi fat i den rækkefølge, jeg her har nævnt.

Spm. nr. US 15

Morten Messerschmidt (DF):

Som det jo efterhånden er de fleste bekendt, skal danskerne den 27. september tage stilling til den forfatning, som konventet har fremlagt. Og lidt i strid med den tradition, vi er vant til i Europa, er der faktisk også andre lande, der har valgt at holde folkeafstemning, bl.a. Frankrig, og det er selvfølgelig noget, vi i Dansk Folkeparti noterer os med stor tilfredshed. Jeg ved så ikke, om Jacques Chirac og andre i Frankrig deler den tilfredshed, sådan som det ser ud lige nu. For der er jo meget, der tyder på, at franskmændene kan komme til at sige nej til den forfatning, som er lagt frem.

Eftersom Frankrigs folkeafstemning jo finder sted den 29. maj, kunne jeg godt tænke mig at høre statsministerens holdning til, om han så

såfremt det bliver et nej, stadig finder anledning til at afholde den danske afstemning i slutningen af september.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første er der jo altså ikke nogen, der kender udfaldet af den franske folkeafstemning, så alene af den grund er spørgsmålet jo ikke til at besvare på nuværende tidspunkt. Det vil jeg i hvert fald ikke begive mig ud i, når det er så spekulativt, hvad der egentlig måtte ske ved den franske folkeafstemning.

Men for det andet vil jeg altså også sige, at beslutninger om, hvad vi gør i Danmark, skal træffes ud fra, hvad der er fornuftigt i en dansk sammenhæng, og de skal ikke træffes under påvirkning af, hvad man gør andre steder. Jeg går ind for, at vi i Danmark træffer beslutninger på basis af, hvad der tjener det danske samfunds interesser.

Kl. 13.10

Morten Messerschmidt (DF):

Det er vi sådan set også enige om. Men skal jeg forstå statsministerens svar sådan, at statsministeren ikke vil udelukke, at man aflyser den folkeafstemning den 27. september, såfremt franskmændene måtte sige nej?

Jeg vil henvise til, at bl.a. statsministerens udenrigsminister, hr. Per Stig Møller, i Berlingske Tidende her i lørdags har udtalt, at der ikke er nogen plan B, altså at den præmis, som dog går helt tilbage til Romtraktaten, om, at der skal være enighed blandt medlemslandene som en forudsætning for, at man kan ændre traktaten, stadig væk står fast.

Det samme gør sig gældende i Charles Grants udtalelse – han er leder af Centre for European Reform i London. Han siger, at hvis franskmændene siger nej, jamen så er forfatningen automatisk død.

Ud fra de her ikke kun politiske, men altså også saglige betragtninger, er statsministeren så i stand til i hvert fald ikke at udelukke, at folkeafstemningen til september måtte blive aflyst?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, sådan kan hr. Morten Messerschmidt ikke på nogen måde udlægge min besvarelse. Tværtimod er vores udgangspunkt, at den danske folkeafstemning under alle omstændigheder står fast og under alle omstændigheder bliver gennemført.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er statsministeren jo velbevandret i Det Europæiske Råds møder osv. langt mere, end jeg har mulighed for at være. Og når det her er så afgørende en præmis for statsministeren, så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan statsministeren vurderer mulighederne for den fortsatte proces, efter at Frankrig eventuelt måtte have sagt nej til den her forfatning.

Som sagt forudsættes det helt tilbage i Romtraktaten, at der skal være enighed landene imellem. Ser statsministeren nogen mulighed for, at der kan gøres undtagelser for Frankrig, eller hvilken model forestiller statsministeren sig, forudsat at Frankrig som en af de helt store banerførere for det her projekt altså måtte sige nej til forfatningen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alt det er der jo slet ingen der er i stand til at sige noget som helst om på nuværende tidspunkt. Besvarelsen af de spørgsmål afhænger jo ganske af, hvordan den franske reaktion vil være i en sådan situation. Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender udfaldet af den franske folkeafstemning. Der er derfor heller ingen, der ved noget om, hvordan den franske regering i så fald vil reagere, men lad mig henvise til et historisk eksempel:

Da den danske befolkning i 1992 havde sagt nej til Maastrichttraktaten, bad den danske regering de øvrige lande om at fortsætte deres ratifikationsproces. Så der er ikke nogen, der i dag kan sige noget om, hvordan en fransk regering vil reagere, såfremt det skulle blive et nej i Frankrig.

Men må jeg lige sige til hr. Morten Messerschmidt: Der er altså ingen, heller ikke hr. Morten Messerschmidt, som på nuværende tidspunkt ved noget om, hvordan den franske folkeafstemning går.

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er vi fuldstændig enige om, men det er jo rart at kende præmisserne, før man står med de problemer, som den franske eller eventuelt den danske regering måtte stå over for.

Jeg er fuldstændig bekendt med den model, man anvendte i Maastricht og Edinburgh i forbindelse med det danske nej i 1992, men sagen

er jo bare den, at da var der mulighed for at lave nogle politiske forbehold, altså på nogle politiske områder. Man har jo svært ved at forestille sig, hvordan Frankrig f.eks. skulle tage forbehold for den nye rotationsprocedure i Kommissionens sammensætning, den nye udpegnings af præsidenten for Europa.

Jeg vil derfor bare afslutningsvis høre, om det så skal forstås sådan, at statsministeren er uenig i sin udenrigsministers udtalelse om, at der ikke er nogen plan B, altså at hvis franskmændene siger nej tak til forfatningen, hvad vi i Dansk Folkeparti også håber at danskerne vil gøre, jamen så er der ingen plan B, så falder forfatningen, og så står vi tilbage med Nicetraktaten. Kan statsministeren bekræfte det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det er jo ret logisk, hvad udenrigsministeren har svaret, nemlig at der ikke er nogen plan B – der er ikke nogen plan B. Så udenrigsministeren har udtalt sig i overensstemmelse med sandheden.

Det formelle er jo også meget klart, nemlig at hvis blot ét land siger nej til den nye traktat, så kan den nye traktat ikke træde i kraft. Det er netop en traktat, og netop fordi det er en traktat, så kræver det, at alle lande kan skrive under på den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 16

Steen Gade (SF):

Jeg er helt enig i det, statsministeren sagde om den store udfordring, vi står over for. Jeg er sådan set også enig i nogle af de ord, der kom ud af statsministerens mund om den omfattende proces og om, at vi skulle have mange med.

Det er også derfor, jeg er så skuffet over det udspil, som statsministeren er kommet med i dag. Hvorfor sådan et lukket forum? Hvorfor ikke inddragelse af Folketinget systematisk i forløbet? Hvorfor ikke inddragelse af offentligheden? Vi fik jo startet den debat godt under valgkampen. Nu synes jeg, det ser ud, som om der bliver lagt låg på.

Kl. 13.15

Så synes jeg også, det er ufokuseret, hvad statsministeren har lagt op her. Et eksempel er, at et område, som vi ved vi er stærke på, nemlig vedvarende energi, miljø, ikke bliver nævnt,

miljøministeren er ikke engang med. Og som det tredje: Hvor er ulandene henne? Globalisering handler jo ikke kun om os selv, det handler jo også om verdens fattige, og hvordan vi skaber en mere retfærdig verden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu starter hr. Steen Gade med at sige, at det er for lidt fokuseret, hvorefter hr. Steen Gade beder om at få det hele bredt ud. De to ting hænger jo ikke helt sammen. Må jeg sige til hr. Steen Gade, at der vil blive inddraget meget brede kredse, og det vil blive et meget, meget åbent forløb.

Jeg kan oplyse, at den måde, vi agter at tilrettelægge det på, er, at der over de næste 12 måneder vil blive afholdt en række møder i Globaliseringsrådets regi, men åbne møder, åbne seminarer, hvortil der vil blive inviteret meget brede kredse. Der vil blive inviteret foredragsholdere udefra, herunder også fra udlandet. Hvert møde vil have sit specielle tema, og organisationer, personer og andre, som er særlig berørt på det pågældende temas område, vil blive inviteret til at deltage.

Jeg kan love hr. Steen Gade, at det bliver en endog meget åben proces. Så det forholder sig stik modsat den beskrivelse, som hr. Steen Gade her lagde frem.

Steen Gade (SF):

Jeg har kun bedt om at få det fokuseret og så få den åbne proces.

Nu kan jeg forstå, at vi får en åben proces i forhold til nogle uden for det her meget lukkede og meget traditionelle udvalg, der er lavet. Det er jo Tordenskjolds soldater, vi ser i det udvalg, og det er jo da godt, og det siger jeg da tak for. Men hvordan har statsministeren tænkt sig at Folketinget skulle inddrages, hvilken rolle skulle vi spille i det forløb? Det var det ene spørgsmål.

Det andet er spørgsmålet om miljø og energi. Det er, som om statsministeren ved ikke at tage miljø og energi med, som vi ved er et stærkt område i Danmark, på en måde på forhånd giver et signal i retning af, at man faktisk ikke er særlig opmærksom på, hvordan vi konkret kan skabe arbejdspladser også for kortuddannede.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvor hr. Steen Gade har det fra, at miljø og energi og sådan noget ikke er med. Jeg kan da love hr. Steen Gade, at det kommer meget centralt med. Det er da helt oplagt, at en af

de styrkepositioner, vi har i Danmark, netop er udvikling af miljø- og energiteknologier, og det vil derfor være et meget naturligt felt at gøre meget ud af, når vi taler om forskning og udvikling i det danske samfund, men i øvrigt også, når vi snakker konkurrenceevner. Så det vil selvfølgelig også være temaer, der bliver taget op.

Med hensyn til at inddrage Folketinget må jeg altså sige: Jeg har som mangeårig parlamentariker så stor respekt for arbejdsdelingen mellem regeringen og Folketing, at det aldeles ikke er regeringen, der skal komme og trække ned over hovedet på Folketinget, hvordan Folketinget skal inddrages i sådan et arbejde. Det er sandelig op til Folketinget selv at finde ud af.

Jeg ser meget gerne, at Folketinget tager brede debatter om globaliseringsprojektet. Jeg synes oven i købet, det kunne være fortrinligt, hvis Folketinget ville det med høringer osv., men derudover bliver Folketinget jo inddraget helt konkret, når regeringen fremlægger konkrete lovforslag, og dem kan jeg love hr. Steen Gade at der bliver rigtig mange af.

Steen Gade (SF):

Jamen tak for den verbale tilslutning til, at Folketinget skal inddrages. Det, statsministeren sagde, var endnu en banalitet, men derfor lød det da godt alligevel. Jeg tager da imod det og vil gøre, hvad jeg kan, for at Folketinget følger det her arbejde.

Når man læser kommissoriet, så stråler det jo ikke ud af det, at det er særlig åbent. Det bliver jo lidt, ligesom Lars Kolind, formand for Grundfos Fonden og tidligere direktør for Oticon, skrev i Berlingske Tidende den 29. marts 2005:

»... hvis rådet sammensættes af Tordenskjolds soldater fra erhvervsorganisationernes top og bakkes op af et sekretariat med traditionelt tænkende økonomer fra centraladministrationen, så kan selv en statsminister for enden af bordet ikke sikre den nytænkning, der er brug for.«

Det er lige præcis, hvad jeg er bange for med den sammensætning, statsministeren har valgt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, det lyder jo altid godt at sige sådan noget med Tordenskjolds soldater osv. Nu skal hr. Steen Gade tænke på, hvad det her går ud på. Det går ud på, at der nu skal træffes beslutninger, nu skal der handles, og det er meget vigtigt for os, at der bliver en bred opbakning til dette projekt i det danske samfund.

Derfor er det også vigtigt, at brede grupper og deres organisationer er draget centralt ind i arbejdet også på lønmodtagersiden, fordi det jo er høj grad er lønmodtagerne, fagforeningerne og deres medlemmer, som er i frontlinjen, når det gælder oprettelse af nye arbejdspladser og nedlæggelse af gamle. Det er vigtigt, at arbejdsgiver- og erhvervsiden er repræsenteret, men derudover er der altså i Globaliseringsrådet en række, om jeg så må sige, individuelt udpegede medlemmer, som også repræsenterer spændende baggrunde. Men samlet er der fundet et balance mellem dette at kunne udvikle nye ideer og at kunne træffe beslutninger og føre disse beslutninger ud i livet.

Vi er altså nu kommet fra idéfasen til handlefasen, og det er i det lys, at hr. Steen Gade skal se Globaliseringsrådets sammensætning.

Steen Gade (SF):

Det lyder jo godt, hvad der kommer fra statsministerens mund, men sagen er jo, at det udvalg, der er lavet, er snævert, og det afspejler jo ikke det med de brede grupper. Det får vi måske en chance for.

Det er jo ikke sådan, at jeg melder mig ud af denne her diskussion, jeg har sådan set netop startet denne her diskussion og vil gerne forfølge den også fremover.

Under henvisning til det med miljøområdet, hvor statsministeren siger, at det er vigtigt, bliver mit spørgsmål: Hvorfor er miljøministeren så ikke med i Globaliseringsrådet?

Og i forhold til den tredje verden: Hvorfor siger statsministeren ingenting om, at globalisering også handler om, hvordan vi forholder os til resten af verden, og at vi er nødt til at se det i sammenhæng med, hvordan vi løser vores egne problemer?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Se, det er jo sådan, at når man skal lave sådan et arbejde og der skal komme resultater ud af det, så skal man finde en balance. På den ene side skal man have dækket så brede interesser som muligt, på den anden side kan man ikke gøre udvalget så stort, at det slet ikke kan arbejde. Derfor er der fundet en balance, der giver 21 medlemmer udefra plus 5 ministre.

De ministre, som hr. Steen Gade nævner, vil jo blive inddraget, når de pågældende temaer bliver behandlet. Det gælder miljøministeren, det gælder transport- og energiministeren, det gælder udviklingsministeren og udenrigsministe-

ren osv. Men vi kan jo ikke have den samlede regering siddende, for det ville blive et kolossalt projekt.

Men det, der vil ske, er altså, at der bliver holdt en række temamøder over de næste 12 måneder, og ved hvert temamøde vil der så også blive inviteret bredere, meget bredere grupper og også enkeltpersoner, der har fremsat spændende tanker. De vil blive inviteret til at komme og bidrage.

Så der vil både være bredde i det, der vil være åbenhed i det, der vil være spændstighed i det, men der vil også komme handling ud af det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmålene til statsministeren, tak til statsministeren. Og så går vi videre til spørgerne, som har spørgsmål til skatteministeren, først hr. Arne Toft.

Spm. nr. US 17

Arne Toft (S):

Nu er placeringen af de nye skattecentre ved at være på plads, har jeg forstået. Der har været massevis af deputationer inde. Noget af det, der står tilbage, er, at afstandene omkring Himmerland, omkring Silkeborg, omkring Sønderborg vil blive meget store, og den kollektive trafik er meget reduceret i de områder der.

Jeg vil godt spørge skatteministeren, hvorfor skatteministeren ikke har lyttet til de ting, der er kommet ind, og tilgodeset de tre områder, som ikke opfylder de kriterier, som skatteministeren har sat med hensyn til afstande.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg må understrege også over for hr. Arne Toft, at med hensyn til de fem kriterier, som vi har stillet op – at vi skal vælge byer til skattecentre, der jo understøtter en effektiv skatteligning, at vi skal genbruge den eksisterende infrastruktur, at vi skal have en regional balance, at vi skal tilgodese de tidligere amts hovedstæder, at vi skal have adskilt Skatteankenævnet og skattecentre – er der langt flere end de 30 byer, der nu er blevet skattecentre, der i princippet har kunnet opfylde dem.

Når vi har valgt at lægge os fast på 30 skattecentre, så er det, fordi det er den balance, der er mellem på den ene side at have en regional

spredning og på den anden side have en økonomisk effektiv og faglig højt kvalificeret skatteligning, hvor man får nogle faglige spidskompetencer, hvor man kan lave et spændende og fagligt attraktivt miljø, også for medarbejderne, og hvor man måske vigtigst af alt kan få en ekspertise i skatteligningen, der gør, at vi også kan matche den ekspertise, man måtte have blandt de borgere og virksomheder, som skattevæsnets skal ligne, og derfor har vi lagt os fast på 30 skattecentre.

Jeg tror, det er utrolig vigtigt at gøre sig klart, at uanset om der er ønsker det ene eller det andet sted fra om at få et enkelt skattecenter mere, så vil der altid være en by, der vil føle, at de står lige på den anden side af stregen. Det gør der i dag. Det vil der også gøre, hvis den bliver flyttet.

Kl. 13.25

Derfor er vi nødt til at tage fat i det saglige grundlag, vi har haft fra start af, nemlig at spørge, hvor balancen er mellem på den ene side et fagligt, godt miljø og på den anden side den regionale spredning. Det har vi fra regeringens side følt var 30 skattecentre, og derfor står vi fast ved antallet og placeringen af skattecentre.

Arne Toft (S):

Ja, det er jo mærkeligt, at selv sund fornuft vil man ikke lytte til i regeringen. Jeg har forstået det således, at regeringens politik har været at være så nær på borgeren som muligt. Det her har jo ikke noget at gøre med, om der ligger en by et sted eller en anden by et andet sted, eller at det er hver by, der vil have det. Det her har f.eks. noget at gøre med, at der bor 110.000 mennesker, 110.000 borgere, i Himmerland, som intet skattecenter får.

Jeg vil godt spørge ministeren: Synes ministeren, det er rimeligt, at f.eks. en erhvervsmand, der har brug for at få kontakt til sit skattecenter i Aalestrup, skal have en transporttid på 3 timer, skal have en rådgiver, måske en revisor, med til skattecenteret og skal betale for de 3 timer? Er det rimeligt?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Regeringen lytter ofte og gerne til sund fornuft, men jeg synes ikke, det er sund fornuft at begynde at bryde op på en balance mellem på den ene side det faglige, kompetente niveau og på den anden side den økonomisk rationelle drift, som jo netop ligger i de 30 skattecentre, som regeringen har lagt op til.

Derfor er jeg ikke enig med spørgeren i, at det skulle være sund fornuft lige at lytte til ønsket om at tilføje byer på listen, for jeg kan forsikre hr. Arne Toft om, at der er flere byer, der måtte ønske at komme med på en sådan liste.

Vi har valgt at lave en enstrengt skatteforvaltning netop for at kunne give borgerne nogle bedre tilbud. En lang række af de spørgsmål, som i dag løses ved hjælp af, at man kontakter sit lokale skattecenter, vil fremover kunne løses ved enten at bruge borgerservicecenteret i kommunen, ved at bruge tagselvløsningsene over internettet eller ved at bruge nogle af de kundeservicecentre, der sørger for, at man kan få en god, kompetent rådgivning, også uden for normal åbningstid, i den offentlige sektor.

Arne Toft (S):

Jeg er enig med skatteministeren i, at kompetencen helt sikkert bliver større med de nye skattecetre. Der bliver samlet flere eksperter på ét sted, men når der skal træffes en beslutning, så skal personen altså møde op.

Tidligere har det været således, at man har gjort meget for at hjælpe ældre mennesker, der blev ene, det vil altså sige, at den ene ægtefælle var gået bort. Nu skal de her mennesker for at få afsluttet sagen omkring dødsboet ofte møde op på skattecenteret. I Himmerland, f.eks. Vesthimmerland, er det umuligt at bruge den kollektive befordring og med almindelig befordring tager det 3 timer.

Har vi ikke pligt til i de tilfælde her at tage hensyn til de borgere, som har valgt os? Går det hele på, at man én gang har sagt, der skulle være 30 centre, og dermed har man så også vedtaget, at lige meget hvilke argumenter der kommer frem, så står man ikke til at rokke? Synes skatteministeren, det er rimeligt at behandle borgerne på den måde?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror simpelt hen, at spørgeren har misforstået det system, vi bygger op, for jeg kan ikke forstå udtalelser om, at der ikke skulle være kollektiv trafik, der fører hen til et skattecenter.

Det er jo sådan, at med det system, der bygges op, kan borgeren vælge at gå ind i det skattecenter, som det er mest naturligt og nemmest for borgeren at komme til. Så er det op til skattemyndighederne at sørge for, at den betjening, borgeren får, uanset hvilket skattecenter den pågældende går ind i, er lige så god og kompetent – og i samspil med – som i det skattecenter, hvor

vedkommendes sag måske i dagligdagen bliver behandlet, således at borgeren i forbindelse med den beslutning, borgeren træffer, de ting borgeren måtte drøfte med en skattemedarbejder, vælger hvilket skattecenter han eller hun ønsker at gå til.

Hvorledes vi bygger op for at sikre, hvilke størrelser der skal være, og hvordan man laver en afgrænsning mellem, hvor man i udgangspunktet forsøger at få samarbejdet til at køre hende, kan borgeren selv vælge og træffe en anden beslutning om, nemlig gennem at gå hen i det skattecenter, der præcis ligger tættest på, måske i forhold til kollektiv trafik, måske i forhold til familie, måske i forhold til arbejdsplads.

Kl. 13.30

Derfor er det scenarie, som hr. Arne Toft stiller op, ikke det, der bliver virkeligheden, når skattemyndighederne bliver lagt sammen.

Formanden:

Hr. Arne Toft for et sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):

Jeg vil så lige til sidst stille to spørgsmål.

Skal det, skatteministeren nu har sagt, forstås således, at de borgere, som bor i Vesthimmerland, kan foretrække det center, der ligger tættest på, nemlig i Aalborg? Hvis de skal til Thisted, skal de igennem Fjerritslev, som hører under Aalborg. Der er jo langt kortere til Aalborg, og der er langt bedre muligheder for at bruge kollektiv trafik, så vil det sige, at de mennesker, der bor der, kan tage til Aalborg og få ordnet deres skattesager?

Det næste spørgsmål, jeg vil stille til skatteministeren, er om det personalemæssige: Ikke nok med, at vores borgere i Vesthimmerland får langt til Thisted, personalet får jo lige så langt. Kan skatteministeren ikke frygte for, at vi mister en meget, meget stor kompetence, i og med at der står mange revisorer, som gerne vil have fat i rigtig mange af dem og i hvert fald de dygtigste af dem? Kan man ikke frygte for, at det kun bliver de alleryngste og de mest uerfarne, der kommer fra Vesthimmerland til f.eks. Thisted?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan nu forstå på hr. Arne Toft, at det, hr. Arne Toft udtaler sig på baggrund af, er et forslag, som fusionsstyregruppen har lagt frem til en intern høring blandt medarbejderne i det statslige og i det kommunale skattevæsen, som

på et tidspunkt vil blive forelagt mig til beslutning om, hvorledes man skal inddele landet.

Jeg må blankt sige, at jeg ikke har truffet nogen endelig afgørelse om, hvorledes den sådan umiddelbare afgrænsning af og tilknytning til de enkelte skattecetre, vedrørende hvor sagerne i udgangspunktet bliver behandlet, skal være. Derfor skal jeg ikke direkte kommentere de spørgsmål, for det er ikke noget, der politisk er taget stilling til.

Jeg kan sige en ting til hr. Arne Toft: Det bliver sådan, at man som borger kan vælge at gå ind i det skattecenter, man synes det er mest naturligt at gå ind i. Det vil betyde for hr. Arne Toft, at hvis hr. Arne Toft i fremtiden har et skatsspørgsmål, der skal afklares, vil det være muligt for hr. Arne Toft at gå ind i skattecenteret her i København og få afklaret sine skattemæssige forhold, også selv om hjemkommunen ligger i det dejlige Himmerland.

På den måde vil det være muligt for alle borgere at vælge det skattecenter, det vil være mest naturligt for vedkommende at vælge. Det vil naturligvis også betyde, at man må vælge, om det er Aalborg, Randers eller Skive, det vil være mest naturligt at gå til for de borgere, der bor i Vesthimmerland.

Formanden:

Den næste, der har spørgsmål til skatteministeren, er hr. Mikkel Dencker.

Spm. nr. US 18

Mikkel Dencker (DF):

Hen over efteråret og i løbet af vinteren og senest her i søndags i Berlingske Tidende har det været beskrevet i pressen, hvordan den såkaldte kioskmafia i stigende grad er begyndt at bruge mobile varelagre og måske også mobile udsalgssteder. I stedet for varelagre og butikker i fysiske bygninger bruger man altså varevogne og lastbiler som varelagre og udsalgssted for ulovligt importeret øl, sodavand, chokolade og måske også andre varer.

I den forbindelse ønsker jeg at høre, om skatteministeren vil oplyse om, hvad regeringen agter at foretage sig for at bekæmpe de her mobile varelagre og udsalgssteder.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er lidt af et paradoks, men det er faktisk et tegn på succes, at der har været så meget fokus

på salg af ulovlige varer i kiosker og været lagt så meget stress på sælgerne, at de har været nødsaget til at flytte handelen over i varevogne og andet. Så det er faktisk et udslag af, at indsatsen fra Told-Skat og fra politiet har virket.

Så er det klart, at når handelen flytter, er vi også nødt til at tage nye værktøjer i brug, og der er allerede et lovforslag, som jeg også har formodning om at Dansk Folkeparti vil støtte, til behandling her i Folketingssalen, som vil være med til at give nogle nye redskaber.

Derudover er det vigtigt, at vi nu i endnu højere grad får et samarbejde mellem Told-Skat og politiet, sådan at vi finder de varelagre, der nu er blevet flyttet ud på vejene, sådan at vi får stoppet varevognene og får standset handelen derfra.

Vi har fra regeringens side taget initiativer til at få stoppet den ulovlige handel, og vi vil også i den kommende folketingssamling tage initiativer til at få stoppet den, for den er blevet for omfattende, og det er med til at true almindelige, lovlydige handlende i Danmark.

Kl. 13.35

Mikkel Dencker (DF):

Det glæder mig, at skatteministeren udlægger det på den måde, at det er succesen med indsatsen over for de butikker, der sælger ulovligt importerede varer, som nu resulterer i, at salget rykker over i varevogne og lastbiler i stedet for.

Men alt andet lige må det kræve en ekstra indsats, for det må alt andet lige være sværere at opspore og finde de her ulovlige varelagre og udsalgssteder, når det er nogle, der hele tiden kører rundt, f.eks. flytter rundt i boligkvarterer, i stedet for at man, som man kan nu, hvor det er i butikkerne, kan køre op og ned ad gaden og se, hvor der er nogle butikker, som potentielt kunne sælge de her ulovlige varer. Der må jo skulle et eller andet ekstra til, og det er det, jeg prøver at spørge ind til.

Jeg er opmærksom på, at der er fremsat et lovforslag, som Dansk Folkeparti også støtter, men efter min opfattelse er de instrumenter, der gives i det lovforslag, instrumenter, som er møntet på traditionel butiksdrift.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er enig med hr. Mikkel Dencker i, at det lovforslag, der ligger nu, mest har været møntet på traditionel butiksdrift, for da vi startede på arbejdet, var problemstillingen primært de faste butikker. Men som konsekvens af, at der har væ-

ret ført en meget aktiv og meget stressende indsats over for ulovlig handel, er der sket et skifte, hvor man nu også forsøger at føre handelen fra varevogne.

Jeg vil bare give to eksempler på, hvad der ligger af kommende tiltag, som jeg tror vil få betydning: Der vil være en udvidelse af adgangen til at konfiskere varelageret, altså beslaglægge det med henblik på konfiskation, sådan at vi kan få fjernet varerne i stedet for blot – i gåseøjne – at give en bøde, som efterhånden løber op i mange tusinde kroner. Vi kan altså ud over at give bøden fjerne varelageret.

Det andet vil være en begrænsning af muligheden for at blive registreret som mellemhandler. Der er en række af de folk, der bliver stoppet, som kører under det påskud, at de er mellemhandlere og selvfølgelig vil registrere varerne, når de kommer frem til endemålet. Her er det også vigtigt, at vi får strammet op, og nogle af de overvejelser, som vi i Skatteministeriet gør os, er: Hvorledes kan vi få lavet den opstramning?

Mikkel Dencker (DF):

Det glæder mig, at regeringen er opmærksom på problemet og også arbejder på at finde nogle gode løsninger på det.

Jeg vil så tillade mig at give lidt inspiration til regeringens arbejde ved at foreslå, at man kunne øge grænsekontrollen. Jeg læste i Berlingske Tidende i søndags, at en meget stor del af de ulovlige sodavand, der sælges især i hovedstadsområdet, stammer fra Sverige, hvor man kører varevogne læsset med de her sodavand over Øresundsbroen. Der kunne det jo være relevant at have en øget kontrol på Øresundsbroen, idet det jo stort set er det eneste sted, hvor man kan komme over fra Sverige.

Jeg vil høre, hvordan regeringen forholder sig til øget grænsekontrol, såmænd også ved den dansk-tyske grænse, hvor der også er en stor andel varer som kommer ind.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror ikke, at man skal gøre sig forhåbning om, at man alene med grænsekontrol vil kunne lukke problemstillingen.

Der er brug for et tættere samarbejde mellem en række ministerier, det være sig Justitsministeriet, som har politidelen, Miljøministeriet, der har reglerne om pantmærkning, og selvfølgelig

også Skatteministeriet, der har Told-Skat som område, for at få lavet så bred en indsats som overhovedet muligt. Det er bl.a. også at holde øje med Øresundsbroen for at sikre, at de biler, der kommer over, ikke indeholder ulovligt importerede varer.

Den kontrol, vi allerede gennemfører, giver sig bl.a. udslag i, at visse bilister forsøger at bage tilbage for at komme væk fra kontrollen og forsøger at komme tilbage til Sverige. Det giver så nogle andre trafikale problemer, som gør, at vi indimellem får endnu nemmere ved at se, hvem der har ulovlige varer i bagagerummet.

Vi gør en stor indsats, og jeg er helt enig med spørgeren i, at det her er et fokusområde, hvor vi skal blive ved med at gøre en meget aktiv indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 1: Forslag til tillægsbevillingslov for 2004.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(FremSAT 23/2 2005. Første behandling 4/3 2005. Betænkning 30/3 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.